

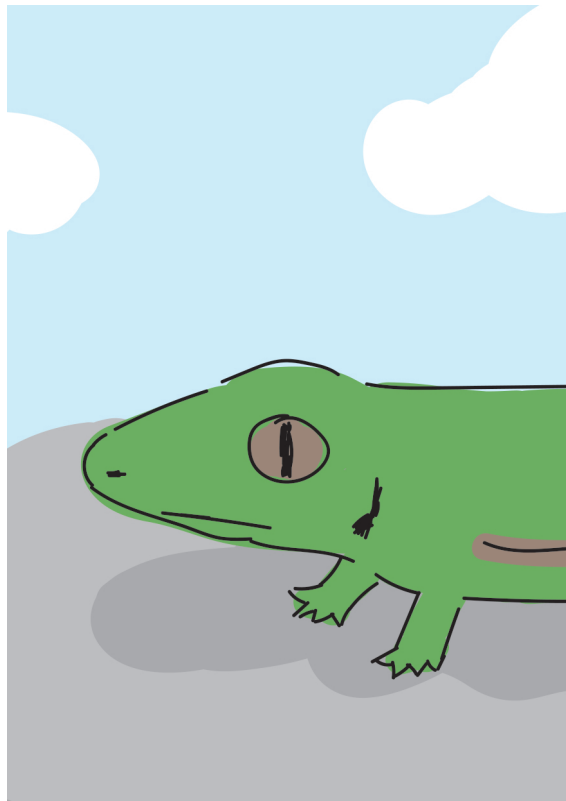
Jaszczur Zenon

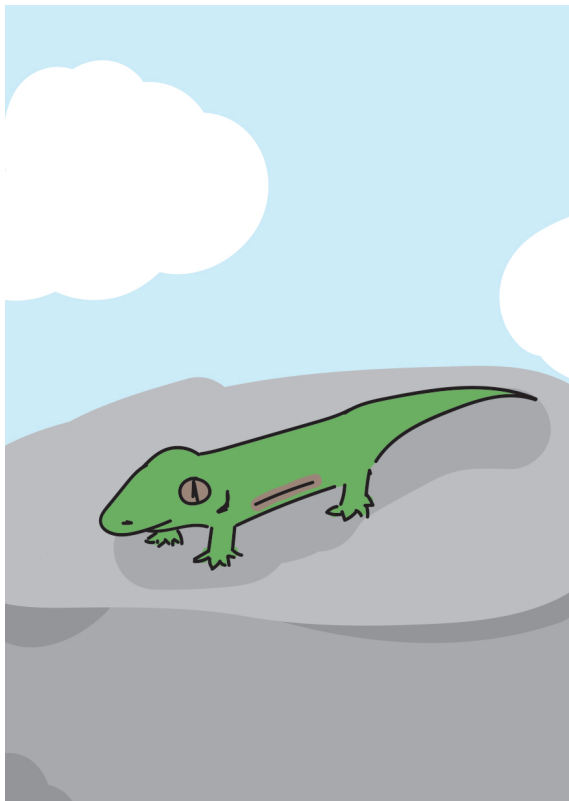

*Jaszczurka daleko
na słońku się grzeje,
Po cichu się skrada,
po kamyczkach drepcze.
Choć nie jest tu blisko,
macha nam z dala
— zielona, zwinna,
całkiem wspaniała!*

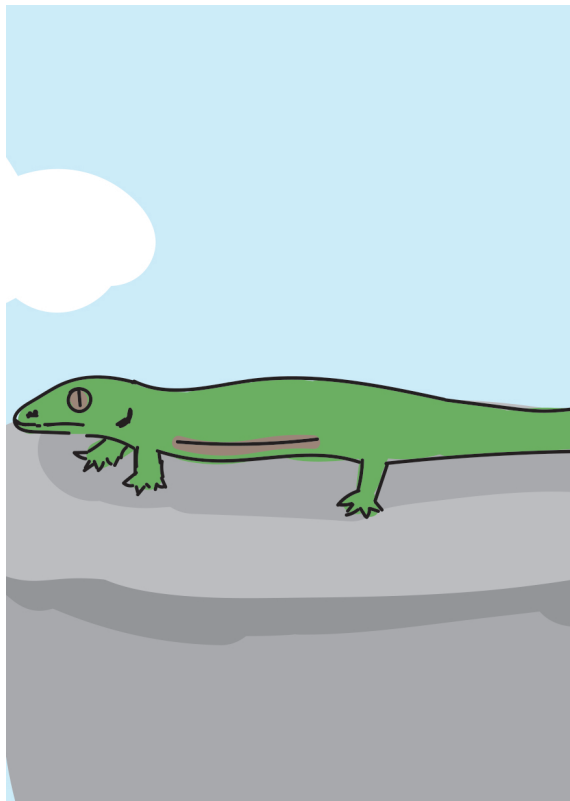
Jaszczułka tuż
obok leży,
Na kamieniu
w pełnej mierze.
Nie uciekła,
nie jest dzika —
Może też cię dziś
polubić fika!

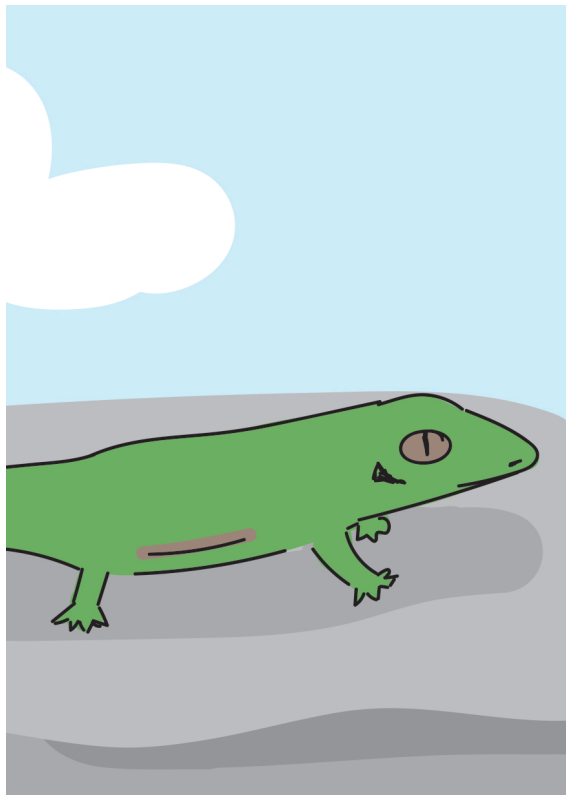

Krótką jaszczurka
w trawie się skrywa,
Ledwo ją widać — taka
jest zwinna!
Choć jest malutka,
ma wielką odwagę,
I w słońcu grzeje swą
drobną twarz wagę.

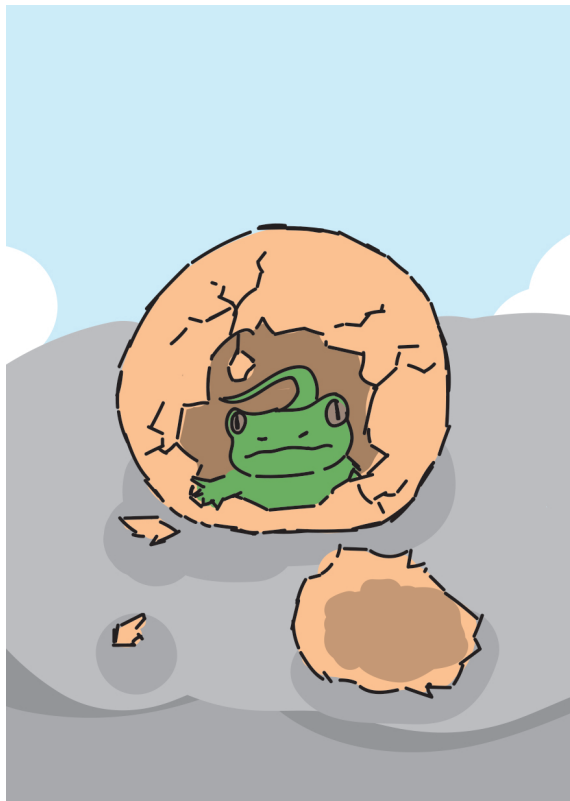
Długa jaszczurka
po ścieżce sunie,
Jak zielony pociąg
w leśnym tunelu.
Ogonek wije się
w rytmie dnia,
Cicho przemknęła —
a jednak trwa!

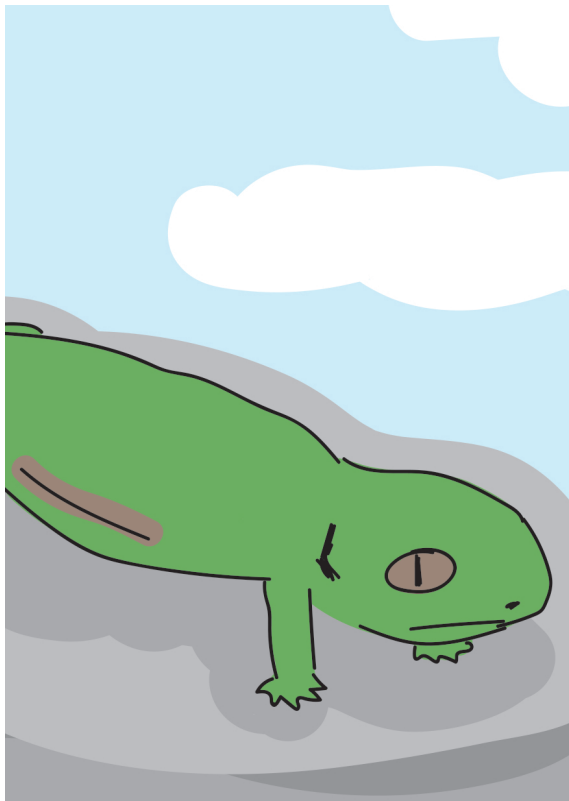

Stara jaszczurka
w cieniu już leży,
Wspomina słońce
na dawnych
wybrzeżach.
Choć ruch ma wolny,
w oczach ma blask,
Bo zna każdy kamień,
każdy las.

Młoda jaszczurka
po trawie gna,
Wszystko ją cieszy,
wszystko ją zna!
Skacze, się wspina,
wciąż odkrywa świat —
Taki jest jaszczurki
pierwszy ślad.

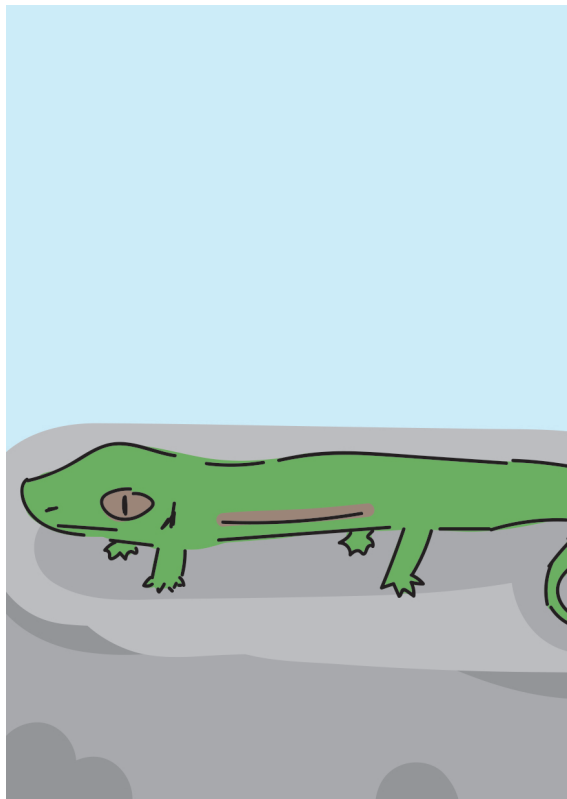

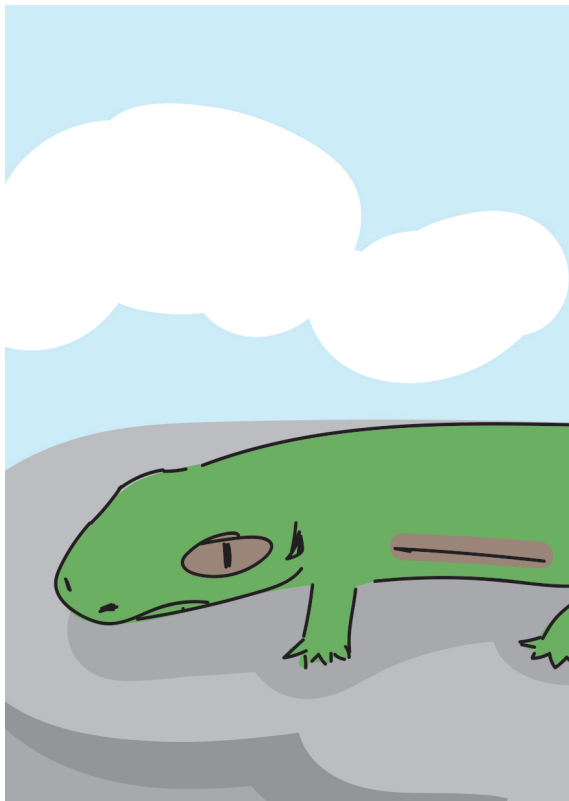

*Gruba jaszczurka
w słońcu się wyleguje,
W ciepłym kamieniu
swoje ciało grzeje.
Choć jest większa
i trochę powolna,
W lesie i tak jest
bardzo wesoła!*

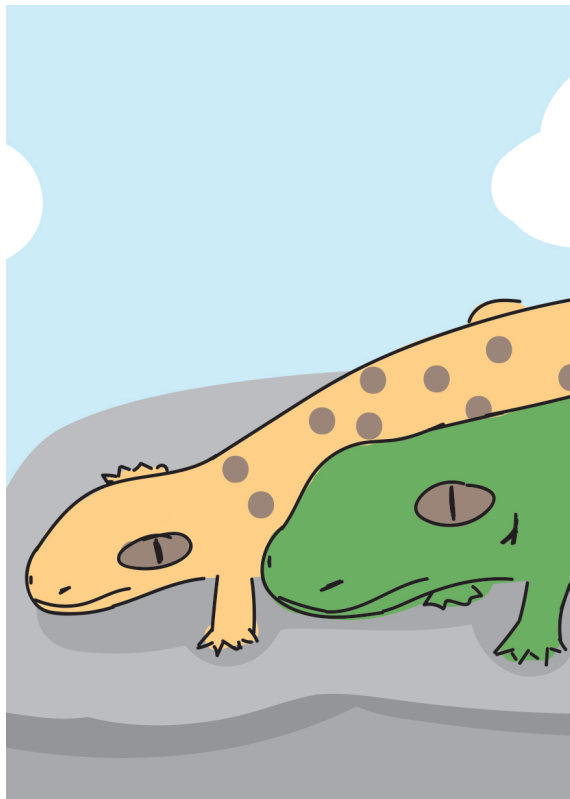
Chuda jaszczurka
zwinie się śmiała,
Pośród liści lekko
się skradała.
Mała i smukła, jak
nitka w trawie,
Zawsze w ruchu,
zawsze w zabawie!

*Samotna jaszczurka
wśród kamieni trwa,
Cicho się w słońcu
do snu układa.
Choć sama jest,
nie czuje żalu —
W ciszy lasu zna swój
własny świat mały.*

Towarzyska
jaszczurka
po skałach biega,
Wśród swoich
przyjaciół radość
się święci.
Razem się wspinają,
razem się śmieją,
W jaszczurkowym

Koniec